

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- **Οικονομικών**
- **Κοινοποίηση προς Οικονομικούς Εισαγγελείς**

Θέμα: «Η άνοδος και η πτώση στα media και τις επιχειρήσεις»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Realnews» στις 16-12-2012 που αναφέρεται στην πορεία του επιχειρηματία Λαυρέντη Λαυρεντιάδη.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

2543

01 058 173

χειρηματικής πυραμίδας και των media, αλλά πολύ λίγο για να γκρεμιστεί από εκεί.

Η πορεία του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη στον χώρο των επιχειρήσεων άρχισε να διαγράφεται από το 1990 όταν, μετά τον θάνατο του πατέρα του, βρέθηκε να διευθύνει την τότε μικρή οικογενειακή επιχείρηση Νεοχημική. Ηταν μόλις 18 ετών και στην κούρσα ανόδου που είχε αρχίσει να διαγράφει δεν στόθηκε ικανό να τον εμποδίσει ούτε το γεγονός ότι πόσχει από νεανική ρευματοειδή αρθρίτιδα. Το 2003 έβαλε την εταιρεία του στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, αφού προηγουμένως είχε καταφέρει να αγοράσει επιχειρήσεις-κολλοσσούς του χώρου, όπως ήταν η Henkel. Πέντε χρόνια μετά η εταιρεία πωλήθηκε έναντι 700 εκατ. ευρώ.

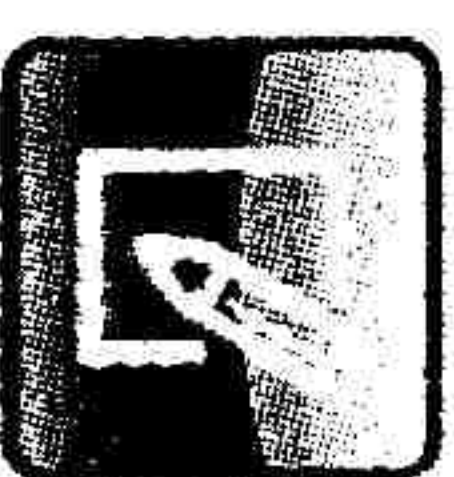
Η Alapis

Ωστόσο, από το 2005 είχε αρχίσει να ασχολείται με το εμπόριο των φαρμάκων. Δημιούργησε την Alapis, η οποία το 2008 αναδείχθηκε στην πλέον κερδοφόρο εταιρεία του κλάδου, με τζίρο ένα δισ. ευρώ. Τότε αποχωρεί από τη θέση του προέδρου της εταιρείας, για να ιδρύσει στο Λονδίνο μαζί με άλλους επενδυτές το fund Lamda Partners. Αντικείμενο είναι οι επενδύσεις στην Ελμάδα στον χώρο της βιομηχανίας, του real estate και της υγείας. Το ένα επιχειρηματικό δάγμα διαδέχεται το άλλο και ο πρώην πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Proton Bank φτάνει στην κορυφή. Το 2006, στη χώρα μας ανακηρύχθηκε «επιχειρηματίας της χρονιάς». Ο ίδιος διέπρεπε μάλιστα ότι ήταν συνο-

πρόεδρου της Proton. Εντυπωσιακές ήταν και τα καιρούς και οι χορηγίες του σε εκδηλώσεις στα Μουσεία Μπενάκη και Κυκλαδικής Τέχνης, στο Μέγαρο Μουσικής, στο Ιδρυμα Καραμανλή και στην Εθνική Πινακοθήκη.

Η επέμβαση στα ΜΜΕ

Το μεγάλο άνοιγμα του επιχειρηματία έγινε στον χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης το 2008. Εκεί έκανε μια πραγματική επέλαση, με στόχο οποιαδήποτε επιχείρηση στον χώρο ήταν προς

ΣΚΟΝΤΑΨΕ

Ορισμένοι θέ-
νε ότι απο-
περιόθηκε να
σγορεύσει και
την «Ελευθε-
ροτυπία», αλ-
λὰ το εγχεί-
ρημα σκόντα-
ψε στην όρη-
ση της Μάνιας
Τεγιοπούλου

αγόρασε και το 12% του Πήγασου του Ιωάννου Μηδόπουλου. Αμέσως μετά πήρε από τον Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη την Athens News αλλά και το περιοδικό Free. Η πορεία στον χώρο των ΜΜΕ συνεχίστηκε με την απόκτηση μετοχών των εφημερίδων City Press και Free Sunday και του περιοδικού City Auto Moto. Παράλληλα, αγόρασε τις εφημερίδες «Σφήνα», «Ισοτιμία» και το «Κανάλι 10». Είχε προηγηθεί η απόκτηση του 49% της εφημερίδας Veto και το 10% των μετοχών του ΣΚΑΙ.

να αγοράσει και την «Ελευθεροτυπία», από το εγχείρημα σκόνταψε στην όρηση της Μάνιας Τεγιοπούλου. Επίσης, υποστηρίζουν ότι έγιναν ανδρόγεγ προσεγγίσεις και σε πολλά μικρά τηλεοπτικά κανάλια, ενώ πάντα πίσω από αυτά τα εγχειρήματα βρισκόταν ο Π. Κυριακίδης, στον οποίο στη συνέχεια πέρασαν οι περισσότερες από τις μετοχές. Εξάλλου, τον φυσικοθεραπευτή Κυριακίδη τον γνώριζε από παιδί, όταν τον ανακούφιζε με τα χέρια του από τους πόνους λόγω της ασθένειάς του.

Τότε τον ήλτρεψαν, τώρα τον... βρίζουν

ΑΥΤΟΙ που σήμερα εμφανίζονται στη χειρότερη περίπτωση ως «αρχάγγελοι της κάθαρσης» και στην καλύτερη, στο άκουσμα του ονόματος του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη, λένε «πού σε είδα, πού σε ξέρω...», είναι τα ίδια μέλη της αθηναϊκής ελίτ που κάποτε, όταν το «σύστημα» ταϊζόταν χορηγικά από τον επιχειρηματία, στριμώχνονταν για να φωτογραφηθούν μαζί του στα κοσμικά περιοδικά.

Αυτό τόνιζαν κύκλοι προσκείμενοι στο στενό περιβάλλον του πρώην μενιστάνα, σχολιάζοντας παράλληλα ότι δεν τους βοηθούν να θυμηθούν και τα χιλιάδες «ανεξάρτητα» blogs, «κα-

θώς φροντίζουν από τις φωτογραφίες του Λαυρεντιάδη που δημοσιεύουν να έχουν αφαιρεθεί επιμελώς όλοι όσοι του έσφιγγαν το χέρι με αισθήματα ευγνωμοσύνης. Τυχαίο; Δεν νομίζω».

Μάλιστα, οι ίδιοι κύκλοι, αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα ακολουθήσουν και άλλοι, σχολιάζαν με νόημα ότι «όποιοι παρακολουθεί ξένα ΜΜΕ θα έχει προσέξει ασφαλώς αρκετά ονόματα εκπροσώπων της αποκαλούμενης "ελληνικής ολιγαρχίας" που κατηγορούνται (δημοσιογραφικά) για αδικήματα αντίστοιχα με αυτά του Λαυρεντιάδη.

Βεβαίως, η συγκεκριμένη ειδοσεο-

γραφία δεν αναπαράγεται από τα ελληνικά ΜΜΕ. Αλλά για πόσο θα συμβαίνει αυτό ακόμη; Τα Λοντάρια στην αρένα δεν χορταίνουν τόσο εύκολα όσο θέλουν να πιστεύουν ορισμένοι».

Αναφορικά με τη διαχείριση του κοινωνικού απήματος για κάθαρση στη δημόσια ζωή της χώρας, έλεγαν ότι «επιλέγεται συμβολικά από κάθε χώρο δραστηριοτήτων αυτός που είναι ο πιο αδύναμος κρίκος και πετιέται στην "αρένα"», ενώ διατύπωναν παράλληλα και το ερώτημα για το εάν με τον Λαυρεντιάδη η πόρτα της φυλακής κλείνει ή ανοίγει.